

РЕШЕНИЕ

№ 608

гр. София, 04.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 26.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8899** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 – 4 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „Бу Д. Г. Еу“ – Е.- [населено място], представлявано от управителя Г. В. А. срещу Решение № ПО-137/06.08.2020г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002288/22.07.2020г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С.. Жалбоподателят счита, че обжалваното ППОМ, както и потвърждаващото го решение, са незаконосъобразни и необосновани, като издадени при липса на ясни мотиви, несъразмерност на обезпечението, несъответствие с целта на закона. Наведените твърдения и доводи за незаконосъобразност по същество са насочени само досежно частта на Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002288/22.07.2020г., с която е наложен заповор върху налични и постъпващи суми в размер на 117_634.82 лв. по банковите сметки на [фирма], по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма], доколкото препятстват търговската дейност на жалбоподателя. С жалбата се иска отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки ведно с потвърждаващото ги решение на директора на ТД на НАП по подробно изложени съображения за незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез процесуален представител поддържа

жалбата и моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения. Моли за присъждане на сторените съдебни разноски по делото.

Ответникът – Директорът на ТД на НАП [населено място] чрез процесуален представител оспорва жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №Р-22221420001498-020-001/16.03.2020г. е възложено извършването на ревизия на [фирма] относно задължения по Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода 01.11.2019г. – 31.01.2020г., със срок за извършване до 02.09.2020г.

В хода на образуваното ревизионно производство С. М. - главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. и ръководител ревизията е подала до Дирекция "Събиране" в ТД на НАП С. искане № Р-22221420001498-039-001/10.07.2020г. да бъдат наложени спрямо [фирма] предварителни обезпечителни мерки за задълженията, които ще бъдат установени в резултат на възложената ревизия. Искането е обосновано въз основа на констатираните факти и обстоятелства от ревизията, че за ревизирания период от страна на РЛ са декларирани извършени ВОД на стоки с отразена стойност 778 996.97 лв. към италианско дружество. Сочи се установено разминаване в данните, но не става ясно какъв е предполагаемия размер на задълженията в резултат на ревизията. В т. 2 от искането в две таблици подробно са описани активите на дружеството – 12 МПС, както и 4 банкови сметки. В последната трета таблица е посочен очаквания размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с РА, а именно: 137 334.82 лева, от които главница 129 832.82 лева и 7502.00 лева лихви към 09.07.2020г.

Въз основа на направеното искане, старши публичен изпълнител Р. Б.-С. в ТД на НАП С. е приел, че събирането на публичните държавни вземания в предполагаем размер на общо 137 334.82 лева ще бъде затруднено, поради което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с обжалваното Постановление изх. №С200022-023-0002288/22.07.2020г. е наложил:

1. Запор върху налични и постъпващи суми в размер на 117 634.82 лв. по банковите сметки на [фирма], по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в ТБ [фирма]; и

2. Запор върху 12 броя МПС, както следва: мотопед марка „Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , рама №VTL5AD00000119910, двигател №104396, година на производство 2001, със застрахователна стойност 1 200.00 лв.; мотоциклет марка „К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №LC2C20000A1002163, двигател №KL25B1025726, година на производство 2010, със застрахователна стойност 1 000.00 лв.; мотоциклет марка „К.“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №RFBT7002061000772, двигател №1000861, година на производство 2007, със застрахователна стойност 1 600.00 лв.; лек автомобил марка „БМВ“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №WBAVC31080KU35766, двигател №204D487745845, година на производство 2005, със застрахователна стойност 4 500.00 лв.; лек автомобил марка „Ауди“ с рег. [рег.номер на МПС] , рама №TRUZZZ8N841029947, двигател №AUM110203, година на производство 2004, със застрахователна стойност 5 000.00 лв.; товарен автомобил марка „Фиат%“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №ZFA23000005696437, двигател №2767313, година на

производство 1998, със застрахователна стойност 3 200.00 лв.; лек автомобил марка „А. ромео“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №ZAR93200001010478, двигател №0835789, година на производство 1998, с балансова стойност 0.00 лв.; специализирана машина марка „Нисан“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №VWAKE0558VA771799, двигател №BD30DLZ05088C, година на производство 1997, с балансова стойност 0.00 лв.; специализирана машина марка „И.“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №ZCFA79A0002921730, двигател №284440198, година на производство 1990, с балансова стойност 0.00 лв.; специализирана машина марка „И.“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №ZCFE2JUH001168233, двигател №82804200115640, година на производство 1990, с балансова стойност 0,00 лв.; товарен автомобил марка „Форд“, с рег. [рег.номер на МПС] , рама №SFACXXBDVCSJA35820, двигател №JA35820, година на производство 1988, с балансова стойност 0.00 лв.

С Решение № ПО-137/06.08.2020г. на директора на ТД на НАП С. е отхвърлена жалбата на [фирма] - [населено място] срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002288/22.07.2020г. В решението е посочено, че в конкретния случай изискванията на чл.121, ал.1 от ДОПК са изпълнени: налице е висящо ревизионно производство, възложено със Заповед №Р-22221420001498-020-001/16.03.2020г., както и мотивирано искане от орган по приходите №Р-22221420001498-039-001/10.07.2020г., постъпило при публичния изпълнител. Процедурата по предварително обезпечаване се прилага в случаите, когато органите, извършващи ревизията, са преценили, че ако не бъдат наложени предварителни обезпечителни мерки, ще бъде затруднено или невъзможно събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски. Целта на обезпечителните мерки е да се съхрани имуществото в патримониума на данъчния субект, както и да му се отнеме възможността да се разпорежи с активите си преди да е започнала процедурата по принудително събиране. На следващо място необходимостта от налагане на обезпечение е мотивирана с произхода и размера на задължението, вида и размера на притежаваното имущество и с обстоятелството, че евентуално извършване на отчуждителни сделки от задълженото лице би затруднило събирането на публичните вземания поради недостатъчно имущество, гарантиращо безпрепятственото им погасяване. Посочено е, че не са налице и данни за балансовата стойност на пет от запорираните МПС, а общата застрахователна стойност на останалите МПС, върху които е наложен заповор възлиза на 19 700 лв. Направен е извод, че общият размер на обезпечението не надвишава предполагаемия размер на бъдещото публично вземане. Счетено е, че в случая не са нарушени нито принципа за съразмерност на наложеното обезпечение с размера на задължението, нито изискванията на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, тъй като цитираната разпоредба може да намери приложение, само когато ревизираното лице разполага с достатъчно активи, така че налагането на обезпечителни мерки върху част от тях, да може да изпълни целта на обезпечителното производство.

По делото е назначена съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение не е оспорено от страните и прието от съда като обективно. Съгласно заключението на ССЕ оборотът на дружеството "Бу Д. Г. Бу" Е. от 01.01.2019г. до датата на налагането на обжалвания заповор върху банковата сметка, предмет на заповора в Първа инвестиционна банка от реализирани покупки е 1 239 197.95евро, а от реализирани продажби е 1 251 160.90евро, а според НАП реализираният оборот е 778 996.97лв.

Цялата част от оборота е реализиран по банка. По каса няма реализиран оборот. От оборота по банка за посочения период, цялата част от него е реализирана през банковата сметка, предмет на запора. Осъществяваните трансакции за посочения период представляват разплащания с цел покупка и продажба на бързооборотни напитки. Осъществявани са трансакции през посочената сметка, входящи или изходящи, след датата на заложените запови.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспореното решение, подадена е пред компетентния съд и в предвидения за това срок, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Предмет на съдебен контрол на настоящото производство са постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и потвърждаващото го решение на директора на ТД на НАП С.. По аргумент от нормата на чл. 197, ал. 3 ДОПК съдът извършва преценка и на законосъобразността на постановленията за налагане на обезпечителни мерки. Следователно, съдът, съобразно задължението си за пълна служебна проверка на законосъобразността на оспорвания акт по чл. 168 АПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, извършва преценка дали при издаването на двата административни акта (постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки и решението на директора на ТД на НАП по чл. 197, ал. 1 ДОПК) са спазени всички изисквания за законосъобразност - наличие на компетентност на органа; спазване на материалноправните и процесуалните правила при издаването им; изискването за форма и съобразяване с целта на закона (чл. 160, ал. 2 вр. чл. 144, ал. 2 ДОПК).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 вр. с чл. 195, ал. 3 ДОПК. Спазена е формата, установена в разпоредбата на чл. 196, ал. 1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП С., като компетентен горестоящ административен орган, е постановил решение в срока по чл. 197, ал. 1 ДОПК, съобразено с изискванията за форма, установени в същата правна норма.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК урежда случаите на налагане на обезпечителни мерки. Въпросните мерки имат привременен характер (чл. 121, ал. 4 и 5 ДОПК), като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания на този етап от ревизионното производство, с оглед предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци, които ще бъдат установени с ревизионен акт. Ако при приключване на ревизионното производство с ревизионен акт бъдат установени публични задължения в очаквания размер, публичният изпълнител пристъпва към продължаване действието на наложените мерки съгласно възможността, предвидена в разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК с налагане на обезпечителни мерки на основание чл. 195 ДОПК от същия вид и върху същото имущество, обезпечаващи конкретно установените по основание и размер публични задължения, а в случай че не се стигне до установяване на очаквания размер на публичните задължения, може да се процедира по реда на чл. 208, ал. 1 от ДОПК.

В рамките на производството по издаване на постановлението за предварително обезпечаване чрез налагането на съответните мерки компетентният публичен изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде невъзможно, респ.

затруднено събирането на публичните задължения и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК, той има правомощието да наложи обезпечение. Преценката за евентуална затрудненост на събирането на задълженията е в рамките на неговата дискреционна власт.

Съгласно чл.197, ал.3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.

Първото отменително основание по чл.197, ал.3, пр.1 ДОПК в случая не е налице. Нито с жалбата, нито до приключване на устните състезания по делото са представени доказателства за учредено обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, държавни ценни книжа, което да обуславя задължителна съдебна отмяна на наложения съгласно чл. 121, ал. 1 ДОПК с ПНПОМ заповед.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 ДОПК в случая не е приложимо. Спорните обезпечителни мерки са предварителни по чл. 121, ал. 1 ДОПК за обезпечаването на бъдещо публично вземане към жалбоподателя. Изпълнително основание в производството по чл.121, ал.1 ДОПК не се изисква, тъй като обезпечителните мерки се налагат още в хода на ревизията, с цел предотвратяване бъдещи затруднения или невъзможност за събиране на установените в хода ѝ вземания. Предварителните обезпечителни мерки се налагат преди да възникне годно изпълнително основание – да бъде издаден РА, който подлежи на предварително изпълнение. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител изцяло е обвързан от предполагаемия размер на задълженията, посочен от ръководителя на ревизията.

Противоречивите позиции на страните по делото касаят преценката на третото отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 3 ДОПК - дали обезпечителни мерки са наложени при спазване на изискванията по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Безспорно се установява по делото, че предварителните обезпечителни мерки са наложени в хода на извършвана на дружеството ревизия, тоест при образувано и неприключило ревизионно производство, въз основа на отправено до публичния изпълнител мотивирано искане от орган по приходите. По отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност и се ползва от преценката на ревизиращия орган. В настоящия случай, след като е взел предвид размера на предполагаемото публично вземане, посочен от органа по приходите, публичният изпълнител е постановил оспорените обезпечителни мерки.

Процесните обезпечителни мерки са наложени на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК - в хода на ревизия, с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност.

Макар и да липсват ясни мотиви в искане № Р-22221420001498-039-001/10.07.2020г.

относно логиката на ревизиращия екип, че очакваният размер на задълженията, които ще бъдат допълнително установени с РА, ще бъде в размер на 137 334.82 лева / главница 129 832.82 лева и 7502.00 лева лихви към 09.07.2020г./, съдът приема този размер за меродавен, доколкото последният е извън обхвата на съдебната проверка. В същото време прави впечатление, че е поискан и съответно допуснат с оспореното ПНПОМ запор върху 12 МПС по тяхната балансова или застрахователна стойност. Запорът върху 7 МПС е извършен върху тяхната застрахователна стойност в общ размер на 19 700 лева, върху 5 МПС върху тяхната балансова стойност в общ размер на 0.00 лева. Последните 5 МПС са : лек автомобил марка „А. ромео“, година на производство 1998г.; специализирана машина марка „Нисан“, година на производство 1997г.; специализирана машина марка „И.“, година на производство 1990г.; специализирана машина марка „И.“, година на производство 1990г.; товарен автомобил марка „Форд“, година на производство 1988г.

Съгласно чл.201, ал.1 от ДОПК при запор на движима вещ публичният изпълнител извършва опис, оценка и предаване на вещта за пазене на длъжника или на трето лице или изземва и съхранява вещите, като върху вещта може да се поставя запорен знак (стикер). Според чл.201, ал.2 от ДОПК описът, оценката и предаването на вещта за пазене или изземването и съхранението и се извършват по реда на този кодекс.

Съгласно чл.195, ал.6 от ДОПК обезпеченията се извършват по балансовата стойност на активите, а когато такава няма - в следната последователност: 1. по данъчната оценка; 2. по застрахователната стойност; 3. по придобивната стойност на вещи - собственост на физически лица.

Съгласно чл.235, ал.1 от ДОПК описаната вещ се оценява по нейната пазарна стойност от публичния изпълнител. При необходимост за оценката може да бъде привлечен оценител, вписан в регистъра на К. на независимите оценители в България. Когато в регистъра няма експерт от съответната област или той не може или откаже да извърши оценката, може да бъде привлечено друго лице от съответната професия или област. Според разпоредбата на чл.235, ал.3 от ДОПК оценката на недвижимите имоти не може да бъде по-малка от данъчната оценка, а оценката на моторните превозни средства не може да бъде по-малка от застрахователната оценка.

Съдът счита, че публичният изпълнител не е положил никакви усилия относно оценката на активите на дружеството. Няма логика да бъдат предмет на запор 5 МПС на обща балансова стойност 0.00 лева. В този случай е следвало или те да бъдат изключени като активи, или да бъдат оценени по тяхната пазарна стойност. Пазарна оценка е следвало да бъде извършена и на останалите 7 МПС на обща застрахователна стойност 19 700 лева. Очевидно е, че пазарната стойност на 12 –те запорирани МПС многократно надвишава стойността от 19 700 лева, а вероятно и на

предполагаемия размер на задълженията от 137 334.82 лева.

Разпоредбата на чл. 195, ал. 1 ДОПК предвижда, че обезпечение се извършва, ако без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Няма съмнение, че цел на уредбата е защита на публичния интерес, на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Определяща е обаче обезпечителната нужда – възможността длъжникът да изпълни задължението си с имуществото, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. Именно това обстоятелство по отношение на [фирма] не е изследвано в разглеждания случай. Преписката не съдържа данни, а и не се твърди, че публичният изпълнител е извършил преценка на активите на дружеството и дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публичните вземания.

От писмените доказателства по делото, както и от изслушаната и приета ССЕ се установява, че предмет на дейност на жалбоподателя е закупуване и последваща препродажба на безалкохолни напитки, които се определят като бързооборотни стоки, както и че всички разплащания от и към дружеството по тези сделки се извършват само по банков път, при това по процесната банкова сметка, върху която е наложен заповед за спиране на сумите в нея. Вещото лице сочи, а това се подкрепя и от представените и приети банкови извлечения за движението по сметката, че допреди налагането на обжалваната предварителна обезпечителна мярка, дружеството е реализирало оборот в значителни размери, като регулярно има постъпления по посочената сметка, които са напълно достатъчни за удовлетворяване и са значително над предполагаемия размер на евентуалното публично задължение на дружеството. Отделно от това, както е видно от материалите по административната преписка, дружеството разполага и с друго имущество – превозни средства, които също биха служили за удовлетворяване на евентуалното вземане, което неправилно не е взето предвид в достатъчна степен.

Общо изискване към всеки административен акт е спазване на принципа за съразмерност на административните актове и изпълнението спрямо засягането на правата и законните интереси на адресатите им, прогласен в субсидиарно приложимия АПК - чл. 6, още повече при специалното изискване на чл. 195, ал. 2 от ДОПК за мотивиране на обезпечителната нужда. Ето защо преценка на обезпечителната нужда и съответна на нея мярка, постигаща целта на изпълнението и по възможност по-благоприятната за длъжника, е дължима и при налагането на

обезпечителни мерки по реда на Глава 24 от ДОПК.

По изложените съображения, обжалваното решение като постановено в противоречие с обсъдените правни норми е материално незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора, следва да се уважи направеното искане от жалбоподателя за присъждане на сторените и доказани по делото съдебно – деловодни разноски в общ размер на 1450 лева: за заплатена държавна такса – 50 лева и за адвокатско възнаграждение за един адвокат в размер на 1000 лева.

Така мотивиран, Административен съд – София - град, III отделение - 55 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ПО-137/06.08.2020г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С200022-023-0002288/22.07.2020г., издадено от старши публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА ТД на НАП [населено място] да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк], [улица], бл. бизнес сграда 2, ет. 3, представлявано от управителя Г. В. А. сумата от 1450 /хиляда четиристотин и петдесет/ лева, представляващи съдебни разноски.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: